

[Jette Pors]

så ikke lovændringer på området. Det er vi tilfredse med i CD, for det skal gennemarbejdes og drøftes meget grundigt med arbejdsmarkedets parter.

Udbudet af erhvervsrettede uddannelser skal tilpasses løbende, gerne med nye vækstområder, så man undgår flaskehalse på arbejdsmarkedet. Men vi advarer mod at skabe uddannelser alene for uddannelsens skyld og omdanne aktiviteter til formaliseret uddannelse, som koster staten penge, medmindre vi får sikkerhed for, at man kan bruge det, og at det kan gøres på den rigtige måde.

Men jeg må også have lov at sige, at hvis der er tale om et brud med princippet om vekseluddannelse, er vi betænkelige. Vekseluddannelse er der tradition for her i Danmark, der er gode erfaringer med den, og så vidt jeg har forstået, er det netop dette samspil mellem skoler og virksomheder, der vækker interesse i udlandet.

I CD's gruppe er der betænkelighed ved den frie uddannelse, som for os at se hviler på et noget løst grundlag. I bilag 4 siges det ganske vist, at der skal fastsættes nogle centrale regler, som de forskellige skoler skal administrere forløbene efter, men jeg må spørge ministeren, hvad disse centrale regler skal gå ud på, hvis vi skal samle de mange tråde til et operativt regelsæt, der bygger på faglig kvalitet. Det svar afventer vi med stor interesse.

I Politiken fra den 4. november står der, at ministeren ikke afviser, at et forløb med fri uddannelse i visse tilfælde vil kunne give adgang til bl.a. universiteterne, og på side 15 i redegørelsen står der tilsvarende:

»Og op til tre fag fra et ikke-gymnasialt forløb kan af skolen godskrives i en gymnasial uddannelse.«

Det gør os noget betænkelige i mit parti. Mulighed for meritoverførsel kan være udmærket, men det kræver nøje styr på tingene med krav til kvalifikationer og sikkerhed for, at de faktisk også er til stede, hvis der skal gives adgang til videre uddannelse.

I redegørelsens afsnit om meritvejledning tales der om den enkelte elevs lyst og evner, men jeg mangler en henvisning til den enkelte elevs pligt- og ansvarsfølelse. Men lad nu det ligge. Jeg kender ministerens overfølsomhed over for visse ord, men det skal være sagt som et personligt hjertesuk.

CD ønsker ikke, at fri ungdomsuddannelse skal udarte til en form for maskeret forlængelse af folkeskolen med et 11. og 12. år, som samtidig kan medvirke til en udhuling af de kvalitetskrav til uddannelserne, som CD fastholder.

Med hensyn til, hvorvidt HHX og HTX skal adskilles fra erhvervsuddannelserne og etableres som et 3-årigt forløb direkte fra grundskolen, vil vi afvente resultatet fra de udvalg, der er blevet nedsat, og som andre ordførere også har omtalt. Vi forventer derefter nogle nærmere drøftelser af eventuelle løsningsforslag.

Hensynet til de sent udviklede unge og andre funktionshæmmede grupper ser vi selvfølgelig positivt på, og jeg vil gerne fremhæve en enkelt ting, nemlig muligheden for etablering af oplærings- og praktikpladser i det private erhvervsliv til en lavere løn. Det er en pragmatisk og realistisk holdning, som kan komme de pågældende unge til gode, fordi de ellers vil have svært ved at få en uddannelse.

I afsnittet »Rummelighed i erhvervsuddannelserne« nævner ministeren, at arbejdet bl.a. vil koncentrere sig om afklaring af grundfagsplacering. Det er den fjerde pind, så vidt jeg husker, og den vil jeg bede ministeren om at udbyde, for det står uklart for mig, hvad ministeren mener dermed.

Til slut vil jeg henvise til en tredje avis, nemlig Berlingske Tidende, hvor man i en leder den 5. november advarer mod følgende opfatelse:

»...at uddannelse er en form for parkering, som kan udvides til en langtidsparkering gennem voksenuddannelser.«

Med disse ord kan jeg på CD's vegne sige, at vi afventer de kommende drøftelser om de konkrete forslag og bekendtgørelser osv., og vi håber, at ethvert eventuelt kommende initiativ kan blive brugbart på arbejdsmarkedet til gavn for de unge, der har forladt folkeskolen.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg vil gerne takke undervisningsministeren for redegørelsen om initiativer til en målrettet handlingsplan for uddannelse til alle.

Forfatteren Cecil Bødker har i en af sine fortællinger om Tavs en beskrivelse af, hvordan Tavs søger en læreplads hos landsbysmeden. Samme smed er afvisende, fåmælt, særdeles uvenlig og absolut ikke indstillet på at skulle have en læredreng. Men Tavs er stædig, og til